

FALUSI MÁRTON

Albérleti fordulónap

*Hullatja betárult vakablakon át
korán nyílt virágját házunk a szobát.*

*Kristálycsillárunkat ingatja böjti szél,
tetőn bold kitérdelte, járdánk szélínel*

*varrását gyerekcsapat letaposta.
Kiegett az ég mázatlan samottja.*

*Vihar fércelődik, felbök foszladoznak,
felszaladt szemeit vissza-visszabontja*

*csillagtűszúrásokig a szabott idő.
Csönd nyújtózik zsvájban, mit menten kinő,*

*erkélyemig ér. Óvodáscsoport vonul,
szilánkként csillan szemükben otthonunk.*

*Alpakkakés, számlap, matt karfa, rézkilincs
szóródik szét, török üvegen, résnyi sincs*

*szabad hely a fényben, hogy elhajtózhessünk.
Látványaira esik hitvesi eskünk.*

*Alkatrészeire bontva, mint az autó,
többet ér az emlék, érméken aranyló,*

*metál fényezésen mattuló: verdánkat
dobra verem, benzintankjába beszáradt*

*árnyas lombzuhéval végiglocsolt dűlő,
hol subant a másnap, sápadt, tovatűnő.*

*Váltott pénzeken rohamosan romlunk,
arcmásunkat hamisítják bolondul*

*nagyöblű iszák és öblös hangú, nagy
borisszák: – otthont! – kiált a főúrnak*

*körútszéli csöves úrnap hajnalán,
mit ma déltől visszafelé halva át*

*túlittam. Háltam a Liszt Ferenc téren:
jövőre, ha több pénzem lesz, kibérlem.*

*Albérlet csak ez is, épp, mint ahonnan
ausztrál hívástól háborgatottan*

*kidobtak. A pór úriszéki vádja
sinkátlanul pöröl, hát mindbiába,*

*kötetét, ki tudja, melyik ház felejt,
költöztető platón sem kereste senki,*

*gangrejtett ablaktámasza múltamnak,
hol a buzat parancs nélkül kutatbat.*

*Tarsolyomban kiváló főbérloi
ajánlás, oda tudok-e férközni*

*vele valamelyik méltó kapualjhoz,
hogy megalbassunk. Ha bérlet, ha tulajdon,*

*különb fogadtatásban nem részesülnék:
kannásbort bigítva lennének féleszüknél.*

*Ez zsongott fejemben. S mint rossz anyacsavar,
gurult a meglazult Oktogon, a kanyar*

*pántja elengedett, roncs sávok menetét
kocsik kikoptatták: irányt tarts, le ne térj*

*hazasiklató agytekervényeidről.
Hiteled fordulónapjait ne így töltsd.*

*Lyukas cipóm cuppog, szőja az ereszlét,
zoknim a flasztert felitatja, kesernyés*

[*Falusi Márton versei*]

*nyelvjárású szavakat nyelek a sörrel.
Gerinc- és gallyropogtató, vad szél tördel.*

*Ürül a tér: Sörösdobozt rázogatok.
Az új kiürítési határozatok*

*végrehajthatóak. Kutya kapar, szűköl.
Te belülről hagytad benne, én kívülről –*

*visszaveszik titkainkat, kulcsainkat.
Ajtórés szemérmében virrad, ha virrad.*

*Bimm-bamm! – Utolsó sörömet félreverik.
Kotyog-e harangnyelv? Olvadt érc, melegíts!*

Bagószünet

*Parkolóórának veti hátát,
flaszterbojtár őrzi autóinkat.
Hat óra tájt havon macska jár át,
tésztát szaggat: pirkadatig szikkad.*

*Megzápul a tojás csekksárgája,
latyakossá meredt szemfehérje
olvad arcodon. Szarka se járja,
villanyfény se gyúl, hogy árny se érje.*

*Villanyárnyát kicsapja szerelmem,
fogyasztván a közműcsend sötétjét.
Órákban állnak befizetetlen
percek, mikor veled sem törődnek.*

*Áramvonalas unalmat göngyölsz
az örökkévalóságon végig.
Reggel óta szeretkeztiünk többször,
megfordult a föld, velünk az ég is.*

*Idejében elmúlt szentkarácsony.
Fenyőcsutkák hányódnak szerteszét:
mennyi jámbor, perverz nagycsaládos
dobálta el a lélek óvszerét!*

*Bagószünetet tart a bőésés,
háztetőkön melegedik, slukkol.
Magassarkú cinke tipeg, lelép
hét-nyolc éve csúszó randevünkről.*

FALUSI MÁRTON (1983) költő. A *Hitel* szépirodalmi szerkesztője. Legutóbbi kötete: *Virágvasárnapi zsákbanfutas* (2012).